

तत इति ॥११॥२॥ सत्यैरन्वर्थैः वेदे कृतात्मना दत्तचित्तेन कृतेः वेदादर्थकृतेः ॥३॥ यथोक्तेरिति स्तुत्यं सिंहावलोकनन्यायेन विज्ञातं प्रवरमित्यर्थः ॥४॥ श्रुतेरिति ब्रह्मप्रोक्तेः वेदोक्तेः ॥५॥ वरयप्रार्थय उप
सन्तो भव एनं मंत्रात्मकमीश्वरं लब्धुं ॥६॥ तेन विधिना ॥७॥ युक्तेन सन्तुष्टेन ॥८॥११॥१०॥११॥ योनिनः योनेः ब्रह्मण इति शेषः ॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥ इह मिति पुनर्जनपदव्यानादिकं

वासुदेव उवाच ततः सप्रयतो भूत्वा मम तात युधिष्ठिर ॥ प्राञ्जलिः प्राह विप्रर्षिर्नाम संग्रहमादितः ॥१॥ उपमन्युरुवाच ब्रह्मप्रोक्तेः ऋषिप्रोक्तेर्वेदे
दांगसंभवैः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातं स्तुत्यं स्तोष्यामि नामभिः ॥२॥ महद्भिर्विहितैः सत्यैः सिद्धैः सवार्थसाधकैः ॥ ऋषिणा तं हि नाभक्त्या कृतेर्वेदकृतात्मना ॥३॥
यथोक्तेः साधुभिः ख्यातेर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रवरं प्रथमं स्वर्ग्यं सर्वभूतहितं शृणु ॥४॥ श्रुतेः सर्वत्र जगति ब्रह्मलोकावतारितैः ॥ सत्यैस्तत्परमं ब्रह्म ब्रह्म
प्रोक्ते सनातनं ॥५॥ वक्ष्ये यदु कुलश्रेष्ठ शृणु ध्यावहितो मम ॥ वरयेनं भवं देवं भक्तस्त्वं परमेश्वरं ॥६॥ तेन ते श्रावयिष्यामि यत्तद्ब्रह्म सनातनं ॥ न शक्यं विस्तरा
कृत्स्नं वक्तुं सर्वस्य केनचित् ॥७॥ युक्तेनापि विभूतीनामपि वर्षशतैरपि ॥ यस्यादिर्मध्यमंतं च सरेरपि न गम्यते ॥८॥ कस्तस्य शक्त्या दत्तं गुणान्कास्तेत्येन
माधवा ॥ किं तु देवस्य महतः संक्षिप्तार्थपदाक्षरं ॥९॥ शक्तिरश्वरितं वक्ष्ये प्रसादात्तस्य धीमतः ॥ अप्राप्य तु ततोऽनुज्ञानं शक्यः स्तोतुमीश्वरः ॥१०॥ यदा ते
नाभ्यनुज्ञातः स्तुतो वै स तदा मया ॥ अनादिनिधनस्याहं जगद्योनेर्महात्मनः ॥११॥ नाम्नो कंचित्समुद्देश्यं वक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः ॥ वरदस्य वरेणस्य विश्वरू
पस्य धीमतः ॥१२॥ शृणु नाम्नां च यं कृष्णाय दुक्तं पद्मयोनिना ॥ दशनामसहस्राणि यान्याह प्रपितामहः ॥१३॥ तानि निर्मथ्य मनसा दध्मो घृतमिवोद्धृतं ॥ गि
रेः सारं यथा हेमपुष्पसारं यथा मधु ॥१४॥ घृतासारं यथा मंदस्तथैतत्सारमुद्धृतं ॥ सर्वपापापहमिदं च तुर्वेदसमन्वितं ॥१५॥ प्रयत्नेनाधिगंतव्यं धार्यं च प्र
यतात्मना ॥ मांगल्यं पौष्टिकं चैव रक्षोघ्नं पावनं महत् ॥१६॥ इदं भक्ताय दातव्यं श्रद्धाधानास्तिकाय च ॥ नाश्रद्धाधानरूपाय नास्तिकाया जितात्मने ॥१७॥ यश्चा
भ्यसूयते देवं कारणात्मानमीश्वरं ॥ सकृष्णानरकं याति सह पूर्वैः सहात्मजैः ॥१८॥ इदं ध्यानमिदं योगमिदं ध्येयमनुत्तमं ॥ इदं जपमिदं ज्ञानं रहस्यमिदमुत्त
मं ॥१९॥ यं ज्ञात्वा अंतकालेऽपि गच्छेत् परमां गतिं ॥ पवित्रं मंगलं मेध्यं कल्याणमिदमुत्तमं ॥२०॥ इदं ब्रह्मापरा कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ सर्वस्तवानं राजत्वे
दिव्यानां समकल्पयत् ॥२१॥ तदा प्रभृतिं चैवायमीश्वरस्य महात्मनः ॥ स्तवराज इति ख्यातो जगत्पुत्रपूजितः ॥२२॥

लप्रद इत्यर्थः ॥१९॥ यं स्तवं सकृदधिगमेनाप्यस्य परमां गतिं गच्छेत्तैवेत्यर्थः पवित्रं पापनाशकं मेध्यं यज्ञादिफलप्रदं मंगलं अभ्युदयकरं उत्तमं कल्याणं परमानंदरूपं ॥२०॥२१॥२२॥॥